

Projekt

z dnia 5 marca 2026 r.

Zatwierdzony przez

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA PŁOCKA

z dnia 2026 r.

w sprawie nadania medalu "Zasłużony dla Płocka" Pani Romanie Krystynie Kuffel.

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 i 1436) i § 4 ust. 2 Statutu Miasta Płocka uchwalonego uchwałą Nr 864/LIII/2028 Rady Miasta Płocka z dnia 25 października 2018 r. w sprawie uchwalenia Statutu Miasta Płocka (Dz. Urz. Woj. Mazow. z 2018 r. poz. 10566, z 2023 r. poz. 218) - Rada Miasta Płocka uchwała co następuje:

§ 1. Przyznaje się medal "Zasłużony dla Płocka" Pani Romanie Krystynie Kuffel za całokształt pracy dziennikarskiej oraz publikacje promujące Płock, jego historię i losy mieszkańców, niekiedy zapomnianych, o wybitnym znaczeniu dla naszego miasta.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miasta Płocka.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta
Płocka**Artur Jaroszewski**Przewodniczący
Rady Miasta Płocka

Artur Jaroszewski

ADWOKAT

Jarosław Szumala

Uzasadnienie

Pani Romana Krystyna Kuffel, urodzona 30 maja 1954 roku w Rawiczu, przyjechała do Płocka wraz z rodzicami w 1965 roku. Jej ojciec był jednym z budowniczych Petrochemii. Jest absolwentką Liceum Ogólnokształcącego im. Władysława Jagiełły w Płocku. Ukończyła studia ekonomiczne w ówczesnej Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu oraz podyplomowe Public Relations na Uniwersytecie Warszawskim. W czasach studenckich zamieszczała artykuły w krakowskim dwutygodniku „Student” oraz ogólnopolskim miesięczniku „Politechnik”. Już wtedy odbyła w warszawskiej redakcji „Sztandaru Młodych” praktyki dziennikarskie. Po ukończeniu studiów i powrocie do Płocka została korespondentem tej gazety. Po pozabawieniu Płocka i Mazowsza dziennika regionalnego w wyniku likwidacji „Trybuny Mazowieckiej (potem „Naszej Trybuny”) zaproponowała w 1986 roku kierownictwu redakcji „Sztandaru Młodych” uruchomienie wydawania gazety na Mazowsze i Podlasie, do czego doszło jesienią (jako 3 wydanie). Założyła wówczas płocki oddział tego dziennika, którym kierowała do 1994 roku („Sztandar” po prywatyzacji zlikwidowano w 1997 roku). Przez wiele lat na różnych stanowiskach, łącznie z funkcją redaktor naczelnej, związana była z „Petro Echem”, a potem z następcą tego tygodnika „Orlen Ekspresem”, z dwuletnią przerwą w latach 1994-1996 na założone przez siebie prywatne „Życie Płocka”. Krótko współpracowała z „Gońcem Obywatelskim”, a na prośbę prezydenta Płocka Andrzeja Drętkiewicza przygotowała w 1995 roku dwa pierwsze numery pisma „Sygnały Płockie”. Przygodą jej życia okazała się praca w redakcji miesięcznika „Podróże” w Warszawie, gdzie przez 8 lat była sekretarzem redakcji.

Opublikowała ponad 10 000 artykułów w prasie płockiej oraz ogólnopolskiej i na tym się nie zatrzymuje, kontynuując na emeryturze działalność publicystyczną. Jest ona głównie związana z regionalistyką – opisywaniem losów zasłużonych i zapomnianych Płocczan, nieznanymi współcześnie, po to, by przywrócić o nich pamięć. Tropi ślady przeszłości w archiwach polskich i zagranicznych oraz nieścisłości w biografiami znanych i nieznanymi Mazowszan, a także ratuje przed utratą bezcenne dziedzictwo – archiwalia pozostawione na obczyźnie, np. w Ameryce Południowej i Francji dotyczące legionisty, reformatora Korpusu Ochrony Pogranicza, generała Jana Kruszewskiego, absolwenta „Jagiellonki” z pierwszego rocznika maturzystów w 1907 roku.

Jest Wielkopolanką z urodzenia, natomiast Płocczanką z wyboru i to właśnie Płock, a wraz z nim Płocczanie stali się jej najbliżsi. To im poświęciła kilka swoich publikacji, pisząc m.in. „Jagiellończyków biografie niepospolite”, „Płockie losy”, „Trzykrotnie narodził się” (I tom „Portretów Płocczan”) o por. Janie Nowaku, ostatnim dowódcy Obwodu Płockiego AK skazanym w PRL-u na karę śmierci oraz „Małżeństwo doskonałe” o Wandzie i Tadeuszu Chrostowskich (w II tomie „Portretów Płocczan”). Płock ją fascynuje, czemu dawała wyraz niejednokrotnie, nie tylko pisząc, ale też angażując się w wiele akcji. Zwieńczeniem jednej z nich jest licząca niemal 400 stron książka „Przystanek Płock. Czas życia – czas cmentarzy”, której Romana Kuffel jest współautorką i redaktorką. Publikacja powstała na dwudziestolecie akcji „Ratujmy Płockie Powązki” i odsłania przed czytelnikami historie osób ukrytych za zabytkowymi nagrobkami na płockich nekropoliach. Pomniki te zostały poddane renowacji za sprawą zebranych funduszy podczas kwest przed cmentarzami 1 i 2 listopada.

Dzięki skrupulatności, rzetelności i dociekliwości dziennikarki poznaliśmy też 33 „Sekrety Płocka”. Odkrywa w nich lub przypomina sprawy z przeszłości, anegdoty i postacie, z których nasze miasto powinno być dumne. Książka ta została wydana przez Dom Wydawniczy Księży Młyn w prestiżowej serii przybliżającej najciekawsze miejsca w Polsce. Seria cieszy się ogromnym powodzeniem w kraju i za granicą. Jest pasjonującym i nieoczywistym przewodnikiem po miastach, które poznawać można nie tylko poprzez zabytki i atrakcyjne miejsca, ale także poprzez historię i ludzkie losy.

Swą pozycją dziennikarki i autorki promującej Płock i jego historię Pani Romana Krystyna Kuffel zasługuje na uhonorowanie medalem „Zasłużony dla Płocka”.
Kapituła nadawania i pozbawiania medalu „Zasłużony dla Płocka” na zdalnym posiedzeniu w dniu 20 lutego 2026 r. zaopiniowała pozytywnie wniosek Prezydenta Miasta Płocka o nadanie medalu „Zasłużony dla Płocka” Pani Romanie Krystynie Kuffel.

Przewodniczący
Rady Miasta Płocka

Artur Jaroszewski